

РЕШЕНИЕ

№ 5450

гр. София, 12.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11683** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.257 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. Р. С. „С.“ – [населено място], представлявано от председателя Д. Н..

По същество е предявено искане, с правно основание чл.257 АПК, за преустановяване на противоправното бездействие на ответника - изпълнителен директор на Изпълнителната агенция по горите (И. или Агенцията), да направи предложение пред министъра на земеделието и храните за изменение на границите на ловностопанските райони в землището на [населено място], между Л.-рибарска дружина „П.“ (Л.) и Л. „Лесовъди“, съобразно задължението му, произтичащо от чл.3 и чл.3а от Правилника за прилагане на Закона за лова и опазване на дивеча (ППЗЛОД). От обстоятелствената част на жалбата може да се направи извод, че се претендира бездействие на изпълнителния директор на И. да направи предложение пред министъра на земеделието и храните за изменение на границите на ловностопанските райони и в землището на [населено място], [община], между Л. „Д.“ и Л. „Лесовъди“.

Ответникът – изпълнителен директор на Изпълнителната агенция по горите, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. А. изразява становище за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО.

Жалбоподателят претендира да е налице бездействие на административен орган, по смисъла на чл.257, ал.1 АПК, което може да се оспори без срок.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Предмет на защита в производството по чл.257, ал.1 АПК е бездействието на административния орган, когато последният е задължен да извърши определени действия по силата на нормативен акт. Чл.257 не дава определение на понятието „бездействие“, поради което съдържанието му следва да бъде изведено по тълкувателен път. Настоящият състав споделя разбирането, че бездействие по смисъла на чл.257, ал.1 АПК представлява неизвършването на фактически действия, при наличие на нормативно установено задължение за извършването им.

В процесния случай с Молба рег. №И.-40017/30.10.2012г. изпълнителният директор на Агенцията е бил сезиран с искане от Л. рибарско сдружение „С.“ – [населено място], да изготви и внесе пред министъра на земеделието и храните предложение за издаване на Заповед за изменение на границите на ловностопански райони (ЛСР).

Съгласно приложимата норма на чл.7, ал.7 ЗЛОД промяна на границите между ловностопанските райони на държавните ловни стопанства и дивечовъдните участъци и на ловните сдружения се правят от министъра на земеделието и храните по предложение на изпълнителния директор на И..

Редът и условията за изменение на границите на ЛСР по чл.7, ал.5, т.1 ЗЛОД (ЛСР на ловните дружини) са изрично и изчерпателно посочени в чл.3а във вр. с чл.3 ППЗЛОД. Съгласно чл.3а, ал.3 ППЗЛОД решението на управителния съвет на ловното сдружение за изменение на границите на ловностопанския район на сдружението се представя в съответното държавно горско стопанство (Д.) или държавно ловно стопанство (Д.) за изготвяне на предложение по чл. 3, ал.2. По силата на тази разпоредба (чл.3, ал.2 ППЗЛОД) изпълнителният директор на И. е задължен да изготви предложението до министъра на земеделието и храните въз основа на мотивирано писмено предложение от директора на съответното Д. или Д..

От анализа на цитираните норми следва извод, че предпоставка за възникване на задължението на изпълнителния директор на Агенцията е последният да е бил сезиран от директора на Д. или Д. с мотивирано писмено предложение за изменение на границите на ЛСР.

От приетите и неоспорени по делото писмени доказателства се установява, че директорът на Д. П., не само не е направил предложение до изпълнителния директор по смисъла на чл.3, ал.2 ППЗЛОД, а е изразил изрично несъгласие за промяна на съществуващите граници на ЛСР в териториалния обхват на стопанството, обективизирано в писмо изх. №1176/02.12.2011г.

Следователно по отношение на изпълнителния директор на И. не е възникнало задължение по чл.3, ал.2 ППЗЛОД за изготвяне на предложение до министъра на земеделието и горите да издаде Заповед по чл.7, ал.7 ЗЛОД за изменение на границите на ЛСР в обхвата на Д. П..

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че не е налице незаконосъобразно бездействие на ответника по смисъла на чл.257, ал.1 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.257, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО, с правно основание чл.257, ал.1 АПК, на Л. Р. С. „С.” – [населено място], представявано от председателя Д. Н., срещу изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ

Боряна Петкова